

őri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.1/2013/11. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi november hó 19. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. évi szeptember hó 19. napján kihirdetett 3.B.155/2012/17. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekményeket emberölés büntettének /Btk.160.§./1/ és /2/ bekezdés j./ pont/ testi sértés büntettének /Btk.164.§./1/ illetve/3/ bekezdés/ **minősíti**,

Ezért halmazati büntetésül 12 /tizenkettő/ év fegyházra és 10 /tíz/ év közügyektől eltiltásra **í t é l i**.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap.

A vádlott által viselendő, az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 1.052.963.- /Egymillió-ötvenkettőezer-kilencszázhatvanhárom/ Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 12.260.- /Tizenkettőezer-kettőszázhatvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2012. szeptember 19. napján hozott 3.B.155/2012/17. számú ítéletével a 2011. július hó 9. napjától előzetes fogvatartásban lévő **I.rendű** vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében /Btk.166.§./1/ bekezdés/ és testi sértés büntetében /Btk.170.§./2/ bekezdés/.

Ezért halmazati büntetésül 12 év börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélethozatal napjáig beszámította.

A bűnjelek lefoglalását megszüntetette és elrendelte a nyomhordozók, szemüveg megsemmisítését, az ujjatlan póló kiadását a vádlottnak, az elhunyt sértett ruházatát, 1 db. lefoglalt kalapácsot, Nokia mobiltelefont és tartozékait, orvosi dokumentumokat kiadását **sértetti hozzátartozó** részére.

A lefoglalt gumibotot elkobozta.

Kötelezte a vádlottat 1.046.963.- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a kihirdetésekor a vádlott és védője felmentésért, illetve a bizonyítási indítvány elutasítása miatt jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész a fellebbezés esetleges bejelentésére fenntartott 3 napi gondolkodási időt követően tudomásul vette az elsőfokú ítéletet.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.330/2012/1-I. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az emberölés büntettének átminősítését a Btk.166.§/2/ bekezdés j./ pontjába ütköző - védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett -cselekményre, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő elrendelését, valamint a bűnügyi költség pontosítását, egyéb rendelkezések tekintetében - a tényállás és a jogi indokolás kiegészítésével, illetve helyesbítésével - annak helybenhagyását.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta továbbá tárgyaláson részbizonyítás elrendelését, ennek keretében a nyomozati iratok 14. lapját képező kórházi ambuláns lap ismertetését arra figyelemmel, hogy az első fokú bíróság ugyanennek az okiratnak a nyomozati iratok 107. lapján található példányát ismertette, amelyről hiányzik a második oldal.

Az átiratban kifejtésre került, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg,

amely csak a 2. tényállási pontban szorul kisebb pontosításra az indítványozott részbizonyításhoz kapcsolódó, valamint a többi okirati bizonyíték, illetve ténybeli következtetés alapján.

E tényállási pontban annak rögzítését indítványozta, hogy „A mentő kiérkezésével egyidejűleg rendőri intézkedésre is sor került, s június 14-én rendelték el a nyomozást. A kórházban ambuláns ellátásban részesítették a sértettet, majd kijózanodása után másnap hazabocsátották.

Június 21-én a sértett e cselekmény miatt orvosszakértői vizsgálaton vett részt, június 26-án ismét mentővel szállították kórházba, mivel a vádlott ezúttal is bántalmazta, édesanyja jobb szemöldöke felett zúzott, felületes, nyílt sebet okozott, a sérülést bőrvarrattal látták el.

A sértett e bántalmazás miatt nem terjesztett elő magánindítványt.

A sértett 29-én kontrollra jelentkezett, majd július 4-én varratszedésen jelent meg. „

Indítványozta továbbá az ítélet 2. oldal utolsó bekezdésében a nyugdíjazás évszámának, valamint az 5. oldal 3. bekezdés első sorának kijavítását, mivel a sértett nyugdíjazására 2011. évben, a 2. tényállási pontban szereplő cselekményre 2011. június 11-én került sor.

A tényállásban a sértett és a vádlott testalkatának rögzítését, a tényállásból a 4. oldal első bekezdésének utolsó mondata mellőzését, mert az bizonyíték értékelő megállapítás.

A jogi indokolás helyesbítését azért indítványozta, mert téves jogi következtetésnek tartotta, hogy a vádlott eshetőlegesen szándékkal cselekedett. Álláspontja szerint a vádlottnak abból a tetteből, miszerint a sértettet úgy fektette bele az emésztőgödörbe, hogy a légzőnyílásai teljesen a víz alá kerüljenek, az egyenes ölési szándékára kell következtetni.

A vádhatóság rámutatott, hogy az 1. tényállásból következően a vádlott védekezésre képtelen személy sérelmére követette el az élet elleni bűncselekményt, ezért a terhére rótt emberölés büntetnének alapeseti minősítése helyett, a súlyosabban minősülő alakzatának megállapítását indítványozta.

A bünteteskiszabási tényezők korrekcióját tartotta indokoltnak arra figyelemmel, hogy a vádlott terhére további súlyosító körülmény a 2011. június 11-i cselekmény miatt megindított büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, az ittassága, és a családon belüli erőszak elszaporodottsága. Az ügyészi álláspont szerint bár a szabadságvesztés büntetés a súlyosítási tilalom folytán nem szigorítható, nincs akadálya, hogy a végrehajtás fegyház fokozatban legyen elrendelve a Btk.42.§./2/ bekezdés b/2. pontja alapján.

A bűnügyi költség összegének pontosítását amiatt tartotta szükségesnek, hogy a kirendelt védő részére megállapított 6.000.- Ft díjat az első fokú bíróság a költségjegyzékben nem tüntette fel és végösszegben sem számolta el.

Az ítéltábla tárgyalásán - az elrendelt részbizonyítást követően - a védő és a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezést, illetve az átiratban írt indítványt fenntartották.

A védő perbeszédében a fellebbezés irányát kiegészítve, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan - a szabadulás kedvezőbb lehetősége miatt - a 2012. évi C. törvény alkalmazását indítványozta.

Kifejtette, hogy az ítélet ellentmondásos megállapításokat tartalmaz, ilyennek tekintette, hogy kétféleképpen jellemezte az elsőfokú bíróság a vádlottat, egyrészt egy fizikai munkát végző, erőfölényben lévő fiatalemberként, másrészt egy nem dolgozó, önmagát eltartatni kívánó személyként.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság alap nélkül állapította meg, hogy a sértettet a feltalálási helyére vonszolta a vádlott, mivel a helyszínen vonszolási nyomot nem tártak fel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság védencének azt a magatartását, hogy kereste az édesanyját, terhelő utómagatartásként értékelte, holott azért történt, mert másnap be kellett mennie a rendőrségre, és pénzt akart kérni tőle útiköltségre.

Utalt az indítványozott bizonyítási kísérlet elutasítására, a poligráfos vizsgálat eredményére, melyek érdemi jelentőségét a bizonyítottság megítélésénél látta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében arra mutatott rá, hogy a vádlott 2009. óta ittas állapotban heti rendszerességgel bántalmazta az édesanyját, a vádbeli cselekmények ebbe a sorozatba illeszkednek.

Az indítványozott tényállás kiegészítésből kitűnően a 2011. június 11-i eset miatt, július 9-re idézték a rendőrségre a vádlottat, és ezt megelőző napon került sor az ölési cselekmény elkövetésére.

A vádlott az ölést megelőzően bántalmazta az édesanyját, legalább tíz ütés érte a sértett fejét, ezek a sérülések a halál bekövetkezésében nem játszottak oki szerepet.

A sértett súlyos ittas állapotban volt, a bántalmazást követően elvesztette az eszméletét, a vádlott ekkor helyezte el a szennyezett víz alá oly módon, hogy a sértett szája, orra a vízbe került. Függetlenül attól, hogy a sértett mitől került védekezésre képtelen állapotba, a vádlott az emberölés büntetének alapesete helyett, annak minősített esetét valósította meg.

Az alkalmazandó jogszabály tekintetében kifejtette, hogy a 2012. évi C. törvény a feltételes szabadság tekintetében kedvezőbb, de ez csak egy lehetőség, utóbb a szabadságvesztés büntetés végrehajtásra kerülhet. Önmagában valóban ez kedvezőbb lenne a vádlottra, de a halmazati büntetési tételkeret megváltozott, büntetési tétel abszolút felső határa az új törvény szerint magasabb, mindezt figyelemmel

összességében az elkövetéskor hatályos törvény biztosít a vádlottnak kedvezőbb elbírálást.

Álláspontja szerint az indítványozott súlyosabb minősítés mellett, a vádlottal szemben kiszabott büntetés aránytalanul enyhe, de súlyosítás végett az ügyész nem jelentett be fellebbezést, így a vádlott büntetése nem szigorítható.

Sértetti hozzátartozó felszólalásában elmondta, hogy az édesanyja védelmére többször kellett kihívni a rendőrséget, az öccse amikor ittas volt, mindenkivel agresszívan viselkedett, soha nem kért elnézést, a viselkedése vezetett oda, hogy az édesanyja italozni kezdett. A halála másnapján testvére nem ment át hozzá, holott 150 méterre laknak, a megbüntetését jogosnak tartotta.

Az **I.rendű vádlott** felszólalásában elmondta, hogy a 2011. július 8-án az édesanyját a szekrényhez és az ágyra lökte, másképp nem bántalmazta. Azért nem a bátyjánál kereste, mert a barátnőjéhez járt az édesanyja, amikor a hátsó kaput be akarta csukni, észrevette a papucsát és így találta meg.

Az ítélet tábla a bejelentett védelmi fellebbezés alapján, a Be. 363.§ /2/ bekezdésének b./ pontján alapulóan az ügyben tárgyalást tűzött ki és a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be.348.§. /1/ bekezdése szerint teljes körűen, a megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként a felmentésre, illetve az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa az alkalmazandó jogszabály kivételével, alapos.

A fellebbviteli főügyészség indítványára az ítélet tábla elsődlegesen részbizonyítást rendelt el az ügyben, mert pótolni kellett a kórházi ambuláns lap bizonyítási eszközként történő beemelését a tárgyalás anyagába, amelyet az első fokú bíróság a vádlott terhén jelentkező okirati bizonyítékként értékelt.

A 3.B.155/2012/17. sorszámú jegyzőkönyv 13. oldalán rögzítettek közül kitűnően az elsőfokú bíróság a nyomozati iratok 102-110. oldaláig terjedő kórházi dokumentumokat ismertette, ami között ugyanennek az okiratnak a 107. lapon lefűzött példánya viszont csak az első oldalt tartalmazza.

A felolvasással ismertetett ambuláns ellátási lapon szerepel, hogy sértettet 2011. június 26-án mentővel ismét kórházba szállították, a jobb szemöldöke felett zúzott, felületes, nyílt sebbel, ezt bőrvarrattal látták el.

Az okirat második oldalán írtak szerint 2011. június 29-én a kötését kicserélték, sebe békés volt, a jobb szeme alatt kicsi, lencsényi hematómát rögzítettek. 2011. július 4-én kontrollra jelent meg.

A másodfokú tárgyaláson elvégzett bizonyítás kiegészítés körében a vádlott a törvényes figyelmeztetések után az ügyész kérdésére válaszolt akként, hogy az édesanyja 2011. június 26-i jobb szeme feletti, sebvarrattal ellátott sérülését, valamint a június 29-én rögzített jobb szem alatti hematómát nem ő okozta. Nem emlékezett arra, hogy édesanyjának a július 8-i halála és a két bántalmazás között bármilyen összefüggés lenne, s arra sem, hogy 2011. július 9-re a rendőrségre beidézték édesanyja korábbi, orrcsonttöréssel járó bántalmazása miatt.

Az érintettek ezt követően további kérdést, észrevételt, indítványt nem terjesztettek elő.

Az ítéletábra a felülvizsgálat során megállapította, hogy az első fokú bíróság nem vétett eljárási szabályt, a minden irányba kiterjedő bizonyítási cselekményeket törvényesen folytatta le. A nyomozó hatóság a felderítő munkája során szintén az eljárási szabályoknak megfelelően végezte el a nyomozati cselekményeket, az ennek részeként beszerzett bizonyítási eszközöket a bizonyítékok sorából tehát nem kellett kirekeszteni.

Az első fokú bíróság az így rendelkezésére álló, törvényesen beszerzett bizonyítási eszközökből származó bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette.

A 2012. május 18-án, június 15-én, augusztus 29-én és 2012. szeptember 19. napján tartott tárgyalásokon körültekintő és részletes bizonyítást folytatott le, ennek keretében kihallgatta a vádlottat, aki nem kívánt vallomást tenni, a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyveket ezért felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Kihallgatta dr. Tóth Zsuzsanna és dr. Preklet Imre orvosszakértőket, dr. Kosztya Sándor orvos és Tóth Péter fizikus szakértőket, **sértetti hozzátartozó, 1. tanú, 2. tanú** tanúkat. Ismertette a rendőri jelentéseket, a helyszíni szemle jegyzőkönyvét és fényképeket, a sértetti híváslistát, az igazságügyi orvosszakértői véleményt, boncjegyzőkönyvet, a morfológus szakértő véleményét, a haemogenetikus, az egyesített orvos-fizikus szakértők, elmeorvos, pszichológus, informatikai szakértők véleményét, a poligráfus vizsgálatról készült szaktanácsadói véleményt, a 2011. június 11. napján készült rendőri jelentést, bűnjeljegyzéket, orvosi dokumentumokat. A vádlott helyszíni kihallgatásáról készített videót lejátszotta, ennek jegyzőkönyvét ismertette. Az ügyész indítványára felolvasással tette a tárgyalás részévé **3. tanú, 4.**

tanú, 5. tanú, 6. tanú, 7. tanú, 8. tanú, a II.-III. és IV.- V. számú tanúk, valamint a mentősök **9. tanú és 10. tanú** tanúk vallomásait.

I.rendű vádlottnak a nyomozás során és nyomozási bíró előtt tett vallomásaiban, a tárgyaláson kérdésekre adott válaszaiban fennálló ellentétek tisztázását a vádlott elé tárással, szembesítéssel és a bevont igazságügyi szakértők részletes kihallgatásával megkísérelte feloldani.

A bizonyítás eredménye az első fokú bíróság ténymegállapításait minden lényeges ponton alátámasztotta és semmilyen vonatkozásban nem kérdőjelezte meg.

A komoly mérlegelést igénylő ügyben olyan megállapítást, amit figyelmen kívül kellett hagyni, az ítéletábra nem tárt fel. Az első fokú bíróság számot adott a bizonyítékok értékeléséről, ez nem mutat egyoldalú értékelést, ténybeli következtetései okszerűek, lényegi megállapításai a bizonyítékok törvényes értékelésén alapulnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelése során elemezte a vádlott védekezését és indokát adta, hogy a tagadásban megnyilvánuló különböző, önmagának ellentmondó állításaival szemben milyen, a terhén jelentkező bizonyítékokra alapította a tényállást.

Az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában a helyszíni szemlén begyűjtött bizonyítékokból, személyi bizonyítékokból és a szakértői véleményekből épült fel az objektív terhelő adatok sora, amelyhez kapcsolódik a vádlott vallomása. A tényállás mindezek mérlegelésén alapul.

Az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott lényeges körülményekre eltérő nyilatkozatokat tett, amelyek rendre megcáfolást nyertek.

A vádlott az eljárás kezdetétől mindvégig vitatta, hogy orrcsonttörést okozva bántalmazta az édesanyját, védekezése szerint ittasan elesett, elismerte volt olyan alkalom, hogy megverte, de ezzel nem okozott neki sérülést, a haláláért sem ismerte el a felelősségét.

Sértett halála miatt, az ügy felderítése a vádlott bejelentésére indult 2011. július 9-én 8.23 órakor, a bejelentés alapján a szemlebizottság a helyszínen a nyomokat rögzítette, ezek között kiemelkedő, hogy a sértettet milyen körülmények között találták. A holttest feltalálási helyén a rendőrorvos megállapította a sértett testen található sérülések jellegét és friss voltát, amelyeket nem talált összeegyeztethetőnek a holttest feltalálási állapotával és helyzetével. A halál vélelmezhető idejének 2011. július hó 8. 17 óra és július 9. 01 óra közötti időpontot jelölte meg és nem zárta ki az idegenkezűséget.

A sértett halála miatt indult nyomozás során a vádlottat 2011. július 9-én gyanúsítottként kihallgatták, először a Dorogi Rendőrkapitányságon, az édesanyja 2011. június 11. napján történt bántalmazása miatt, majd az élet elleni bűncselekmény miatt nyomozást végző megyei rendőr-főkapitányságon. A felvett vallomásai szerint reggel a sörözőben ivott, este otthon televíziót nézett, ivott, reggelig aludt. Napközben **T. J.-vel** téglát pakolt, délután öt óra körül a sértett már nem volt otthon, másnap reggel kereste **2. tanúnál**, majd hitelben ivott a P.-i sörözőben, hazamenetelenkor találta meg a sértettet az emésztő kútban. Majd elismerte, hogy járt előző nap **2. tanúnál**, de nem emlékezett meddig maradt és miért ment oda.

2011. július 25. napján tett vallomásában változtatott a korábbi nyilatkozatán, elmondta, hogy délután ment **T.J.-hez**, nem téglát pakoltak, hanem beszélgettek, délután négy óra után ért haza, előtte a sörözőben italozott, édesanyja ittasan a kamrát pakolta ki, idegességében lelökte az ágyra, felrakta a lábait, miután a sértett felkelt, a nappaliból hallotta a hátsó kapu zörgését és utánament. A kútgyűrűnél megfogta a pólóját, de a sértett ekkor megbotlott, beleesett a kútba. A kezét megfogta, majd otthagya, utána elaludt, éjjel kiment megnézni, de nem csinált vele semmit, reggelig tovább aludt. Elismerte, hogy a sértettet meg is pofozta.

2011. szeptember 21-én a sértett kútba kerülését akként mondta el, hogy beleesett, amikor a kezét megfogta, a feje és válla kicsit feljebb mozdult el.

A helyszíni, 2011. november 23-án történt kihallgatásától kezdődően - annyiban kiegészítve a sértett bántalmazását, hogy még egyszer lelökte a nyakánál fogva az ágyra - 2011. december 16-án, 2012. január 6-án, a nyomozási bíró előtt 2012. január 16-án, 2012. március 28-án, valamint az elsőfokú bíróság előtt lényegében úgy mondta el a történeteket, hogy az ágyra lökése után nem találkozott a sértettel, italozott, tévézett. Nem tartotta fenn a korábbi vallomását, miszerint hallotta a sértettet kimenni, a kertbe utánament, megfogta és látta beleesni a kútba. Nem tartotta fenn azt a korábbi állításait sem, hogy nem ment el hazulról, a vádbeli napon nem volt **2. tanúnál**.

Különböző tényállításai voltak arra nézve, hogy a vádbeli napon mikor ivott a sörözőben, állította másnap reggel is járt ott, volt pénze unikumra, illetve hitelben ivott. Arra nézve, mikor látta utoljára élve a sértettet, délután fél három körüli időpontot, illetve 16. órát jelölt meg. Nem emlékezett, aznap volt-e **T.J.-nél**, illetve nem tudta megmondani miért mondta, hogy **T.J.** nevű személynél volt pakolni. Elmondta, hogy a kutájuk a vádbeli alkalommal nem ugatott, az udvarban szabadon volt, idegent biztos nem engedett volna be, haragosa nem volt az édesanyjának. Nyilatkozatai szerint lehetséges, hogy magától a sértett nem eshetett bele az emésztőbe, valaki bele tette.

Az elsőfokú bíróság mindezeket az eltérő, önmagának is ellentmondó nyilatkozatait vizsgálta és értékelte, hogy a nyomozás megindítását követően miként reagált a

vádlott. Az eltérő vallomások, és a védekezésének folyamata arra mutatnak rá, hogy a feltárt bizonyítékok ismeretében a vádlott az előadásait megváltoztatta, csak a sértett halála előtti kisebb bántalmazást ismerte el, védekezése nem volt következetes, a szavahihetősége mindezek folytán megdőlt. A poligráfos vizsgálat eredménye szintén alátámasztja, hogy nem szavahihető, saját maga nyilatkozta, nem válaszolt őszintén minden kérdésre.

A vádlott által bemutatott valamennyi alibit vizsgálat tárgyává tette az elsőfokú bíróság, amelyek rendre megcáfolást nyertek. Ellentmondásként jelentkezik a vallomában és szemben áll a védekezésével, ha látta, hogy az édesanyja beleesett a kútba, és tudott arról, milyen állapotba került, miért kellett keresnie.

A bizonyítékok, így **3. tanú** és **4. tanú** tanúvallomása, a rendőri jelentésekben rögzített adatgyűjtés eredménye leigazolták, hogy az általa állított időpontokban nem volt a megjelölt szórakozóhelyen és pénze sem volt, hogy igyon, **T.J.** nevű ismerős nem valós személy.

Sértetti hozzátartozó és 2. tanú, 11. tanú elmondták, hogy a vádlott rendszeresen verte a sértettet - ezt a vádlott maga is elismerte - megfenyegette, hogy „megdöglesz, eláslak.”

A tényállásban rögzítésre került, hogy a sértett a fia viselkedése miatt szokott rá az italozásra a nyugdíjazása után.

1. tanú szomszéd szintén tudott a sértett heti rendszeres bántalmazásáról, a sértett panaszkodott emiatt, illetve látta rajta. A haláleset másnapján találkozott a vádlottal, aki azt közölte vele, a barátjától jött, nem találja az anyukáját, pénzt akart tőle kérni.

2. tanúnál 2011. július 8-án az esti időpontban megjelent a vádlott, erről az első bejelentés 19 óra 16 perckor futott be az ügyeletre.

A fenti bizonyítékok és a helyszínen intézkedő III., IV. illetve az V. számú tanúk vallomásai, **2. tanú** telefonon történt bejelentéséről készített hangfelvétel rögzített anyaga alátámasztják, hogy a vádlott sem a 2011. június 11. napján történt bántalmazás, sem a sértett halála napján történtek vonatkozásában a nyilatkozataiban nem mondott igazat.

Az 1. tényállási pontban rögzítettek nagy részét védekezésével szemben a fenti tanúk vallomásai és az objektív bizonyítékok, így az orvos-szakértők megállapításai, az egyesített orvos-fizikus szakértői vélemények, leigazolták.

A 2012. szeptember 19-én tartott tárgyaláson Dr. Tóth Zsuzsanna és Preklet Imre igazságügyi orvosszakértők a nyomozás során előterjesztett véleményüket fenntartották, mely szerint a sértett halálának közvetlen és kizárólagos oka vízbefulladás volt, a sértett fejének víz alá nyomását szakértői szempontból vélelmezték, megállapították, hogy a sértett élve került a vízbe. Az orvosszakértői

véleményben a sértetten 12 bevérzéssel járó friss sérülést rögzítettek, közülük 6 erőbehatást a sértett fején, az arcán további legalább négy erőbehatást, amelyek alkalmasak voltak az eszméletvesztés létrehozására. A sértett 3,29 ezrelékes alkoholos befolyásoltsága olyan fokú volt, hogy szakértői bizonyossággal előidézhetett menekülésre képtelen állapotot. A sérülések és az alkoholos befolyásoltság külön-külön, de együttesen is eredményezhették a sértett védekezésre képtelen, eszméletlen állapotát. Egyetértettek az orvosszakértők az egyesített orvos-fizikus szakértők véleményével, hogy a beleesési mechanizmus kizárható, a sértett fejét lenyomva, őt belerakták a vízbe. A tárgyaláson feloldották azt a véleményükben keletkezett ellentmondást, hogy akár véletlen beleeséstől is kútba kerülhetett a sértett.

2011. július 9-én dr. Kosztya Sándor orvosszakértő és Tóth Péter fizikus szakértő egyesített véleményüket fenntartották. Egyértelművé tették, hogy a sértett behelyezéssel került a kútgyűrűbe. A megbotlási, beleesési mechanizmust - a helyszín állapotát ismerve - kizárták. A bírósági tárgyaláson kifejtették, hogy a cső alá került csípőn hámfosztást, repesztett sérülést kellett volna a műanyag csőnek okozni, a sértett alkoholszintje folytán fennálló menekülésre képtelen állapotában nem mehetett a kúthoz. A test elhelyezkedése és a sértett súlyos alkoholos befolyásoltságából következő mozgáskoordináció hiánya kizárja, hogy ne üsse magát bele semmibe. A sértett a megtalálási helyén összehajtogatott pozícióba nem kerülhetett véletlen beeséstől és a belökését szintén kizárták, mivel szakértői szempontból nagy valószínűséggel még az ösztönös mozgás is látható sérülést okozott volna, ilyet azonban nem tártak fel. A sértett spontán belekerülését vagy a szándékos beleugrást tehát a hámsérülés hiánya miatt kizárták. Kitértek arra, ha magától behelyezkedett volna a sértett a kútba, ez azt jelentené, hogy eszméletlenül van, és a mozgási mechanizmus alapján akkor is hámsérülésnek kellett volna keletkeznie, amelynek hiánya ezt a lehetőséget is kizárja.

A vádlott a 2012. augusztus 29-i tárgyaláson a sértett fején talált erőbehatásokból kettőt elismert, amikor úgy nyilatkozott, hogy a nyakánál fogva lelökte az ágyra a sértettet, a csípősérülését az első lelökésekor szerezte, látta, amikor beütötte a szekrénybe.

A bizonyítékok értékeléskor az első fokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlott vallomása következetlen. Mindezt végig vitte, elemezte, minden irányban körbejárta annak lehetőségét, hogy a vádlott volt-e olyan helyzetben, hogy elkövethesse az édesanyja megölését. Az összes körülmény és bizonyíték értékelésében az ítélőtábla hibát nem tárt fel, kizárásos alapon kellett eljutni arra a következtetésre, hogy a sértettet az emésztő kútba a vádlott helyezte el, a bizonyítékok zárt láncolata kizárja, hogy a vádlotton kívül más személy lehetett az elkövető.

Az apró momentumok az ügyben jelentőséggel bírnak, így 2011. július 8-án 16-19 óráig kizárható idegen személy jelenléte a házban, a vádlott elmondása szerint otthon tartózkodott, a harapós kutyájuk idegent nem engedett be, nem jártak hozzájuk idegenek, csak az édesanyja barátnői. A vádlott féltestvére is pontosan beszámolt a tarthatatlan állapotról édesanyjával és ezt a vádlott maga sem vitatta. Mindezek tényállásbeli megállapításán a bizonyítékok értékelése körében az első fokú bíróság végigment, helytállóan állapítva meg, hogy a vádlott védekezését nem lehetett elfogadni.

A szakértői vélemények és az egyéb értékelt terhelő bizonyítékok alapján a tényállásban kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, hogy a súlyos fokban ittas sértettet közvetlenül a halála előtt a vádlott bántalmazta, amelynek során az eszméletét elvesztette. A vádlott eszméletlen állapotban helyezte el a még életben lévő édesanyját az emésztő kútban, a fejét a szennyezett víz alá nyomva, amitől a sértett megfulladt.

A 2. tényállási pontban rögzített cselekmény elkövetését is alátámasztják a terhelő bizonyítékok. **2. tanú** jelen volt a bántalmazásnál, okiratok, orvosi adatok, tanúvallomások leigazolták, hogy a sértett milyen sérüléseket szenvedett, az arczúzódásának, orrcsonttörésének, amelyet a vádlott okozott, a tényállásban történt megállapítása aggálytalan.

Az ítélet tábla a 2. tényállási pontot kiegészítette az ítélet 6. oldal első bekezdésének folytatásaként a fellebbviteli főügyészségi indítványnak megfelelően a felhasznált és a másodfokú tárgyaláson bizonyítás tárgyává tett okiratok alapján azzal, hogy „A sértettet kijózanodása után másnap haza bocsátották. 2011. június 26-án mentővel ismét kórházba szállították, a vádlott ekkor is bántalmazta, a jobb szemöldöke felett zúzott, felületes, nyílt sebbel járó sérülést okozott, ezt bőrvarrattal látták el.

2011. június 29-én, amikor a kötését kicserélték, a jobb szeme alatt kicsi, lencsényi hematómát rögzítettek. 2011. július 4-én a sértett varratszedésen jelent meg.

Mindennek tényállásbeli rögzítése az élet elleni bűncselekmény elkövetésének előzményénél bír jelentőséggel, mivel leigazolja rendszeres tettelegességét, agresszív viselkedését az édesanyjával szemben.

Az ítélet 2. oldal utolsó bekezdésében a nyugdíjazásra vonatkozó 2012. évszámot az ítélet tábla 2011. évre helyesbítette, mert a sértett nyugdíjazására ebben az évben került sor. Az ítélet 5. oldal 3. bekezdés első sorában a 2. tényállási pontra vonatkozó cselekmény dátumát - amely tévesen 2010. június 11. - kijavította 2011. évre.

Az ítélet 19. oldaláról a tényállásban rögzíti -egyidejűleg kiegészítve - a sértett és a vádlott testalkatára vonatkozó adatokat. Eszerint „a vádlott 165 cm és 65 kg súlyú, míg a sértett 155 cm magas és 54 kg súlyú volt.”

A tényállásból az ítélet 4. oldal első bekezdésének utolsó mondatát - „Nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a fejtetőn lévő 1 cm hosszú, 1 mm-nél nem

szélesebb sebet a vádlott eszközzel, a házban megtalált kalapáccsal okozta."-mellőzte, mivel az bizonyíték értékelés körébe tartozó következtetés és nem tényadat.

Az ítélet tábla nem osztotta a védelmi érvelést, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok kétséget kizáróan a vádlott bűnösségét nem támasztják alá, illetve az elsőfokú ítéletben rögzített ténymegállapítások részben nem helytállóak.

Az első fokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységében az ítélet tábla hibát nem állapított meg, a bizonyítási anyagnak megfelel a megállapított tényállás, következésképpen ettől eltérő, vagy további új tények megállapítására a másodfokú felülbírálat során nem kerülhetett sor. A fentiekből következően az ítélet tábla nem észlelt olyan megalapozatlansági hibát, amelynek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kellett volna eredményeznie és nem adott helyt a felmentésre irányuló fellebbezésnek sem.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által helytálló mérlegeléssel megállapított tényállást a másodfokú felülbírálat alapjául a fenti kisebb kiegészítéssel és helyesbítéssel, a Be.352.§./2/ bekezdése alapján elfogadta.

A megalapozott tényállásból az első fokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése az emberölés büntette vonatkozásában azonban változtatásra szorul.

A tényállásból kitűnően a sértett, amikor a kútba került, az elszenvedett bántalmazástól és a vérben kimutatott 3.29 ezrelék alkohol-koncentráció folyamánként - amely a vádlott szerint is erősen ittas állapotot eredményezett - eszméletlen állapotba került, ennél fogva semmilyen szinten nem volt képes védekezésre, ezért tudta a vádlott a magatehetetlen sértettet a kútban elhelyezni. A vádlott az életben lévő, de akaratnyilvánításra, bármiféle cselekvésre képtelen sértettet oldalfekvésben, magzati pózban betette az emésztőgödörbe úgy, hogy az arca és a légzőnyílásai teljesen a szennyezett víz alá kerültek, majd magára hagyta.

A tényállásból következik, hogy a vádlott nem eshetőleges, hanem egyenes ölési szándékkal hajtotta végre tettét. Az ilyen módon elhelyezett sértett az általános élettapasztalat szerint megfullad, a vádlott ennek bekövetkezését kívánta. A sértett eszméletlen állapota a kívánt eredmény elérését, vagyis a sértett megölését megkönnyítette, ennek következménye, hogy az egyenes szándékkal végrehajtott ölési cselekményt védekezésre képtelen személy sérelmére követette el, ami az emberölés büntettének minősítő körülménye.

Az időbeli hatály kérdését illetően az ítélőtábla a 2013. július 1. napján hatályba lépett új Btk-t - a 2012. évi C. törvényt - alkalmazta.

Figyelemmel arra, hogy másodfokon az adott törvényi keretek között, a súlyosítási tilalomra figyelemmel kell elvégezni a felülvizsgálatot, a vádlott terhére ügyészi fellebbezés hiányában az új Btk.-nak a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó, kétségtelenül súlyosabb rendelkezései nem érvényesülhetnek. Az ítélőtábla ezért nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, miszerint az elbíráláskor hatályos rendelkezések alkalmazása a vádlottra nézve hátrányos. Ha a vádlott terhére lett volna ügyészi fellebbezés, az új Btk. súlyosabb rendelkezéseit tekintve, a konkrét ügyben nem kellene az új Btk.-ra áttérni, de az új Btk. 38.§ /1/ bekezdésében írtak szerint a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a fegyházbüntetésre ítélt elítéltekkel szemben előbb nyílik meg, így a vádlottra ez kedvezőbb rendelkezés. Ezért az ítélőtábla a 2012. évi C. törvényt alkalmazta az 1978. évi IV. törvény helyett.

Az új minősítő körülményre tekintettel a vádlott élet elleni cselekménye az új Btk. Btk.160.§./1/ bekezdésébe ütköző és /2/ bekezdés j./ pontja szerinti emberölés büntette, a terhére megállapított és egyébként helytállóan minősített testi sértés büntette az új Btk. alapján annak 164.§ /1/ illetve/3/ bekezdésébe ütközik.

A büntetéskiszabás körében az elsőfokú bíróság a vádlott terhén jelentkező súlyosító körülményeket helyesen sorolta fel, azok körét az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően kiegészítette. További súlyosító tényezőként vette figyelembe, hogy a vádlott az emberölés büntettét a 2011. június 11-i cselekmény miatt megindított büntetőeljárás hatálya alatt követte el ittas állapotban, valamint a családon belüli erőszak elszaporodottságát.

A vádlott által elkövetett ölési cselekmény konkrét tárgyi súlya a minősítő körülmény megállapítására tekintettel súlyosabb, az irányadó büntetési tételkeretet emeli. A Btk. 81. § /3/ bekezdésének előírása alapján a halmazati büntetés felső határa - a legmagasabb büntetési tételt, vagyis a minősített emberölésért kiszabható tíz évtől húsz évig terjedő szabadságvesztést és büntetési tételek felső határának együttes tartamát tekintve - 23 év.

A vádlott italozó életmódja vezetett oda, hogy az édesanyját rendszeresen bántalmazta és végül megölte. Bűnösségének foka, a terhére értékelt büntetéskiszabási körülmények mellett, a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor alkalmazandó középértéknél lényegesen enyhébb büntetése rendkívül méltányos, a súlyosítási tilalom folytán azonban az ítélőtábla nem szigoríthatta, következésképpen az enyhítése fel sem merülhetett.

Az új Btk. 37.§ /3/ bekezdésének a./ pontjának ad/ alpontja alapján fegyházban kell végrehajtani a szabadságvesztés büntetést. A feltételes szabadságra bocsátás

legkorábbi időpontját a Btk.38.§ /2/ bekezdés a/ pontja alapján állapította meg az ítélet tábla.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61.§ /1/ és 62.§ /1/ bekezdésén alapul.

A Btk. 92.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú ítélet hozataláig előzetes fogvatartásban töltött idő tovább folyó beszámításáról.

Az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő büntügyi költség összegét pontosította, mivel bele kellett számítani a kirendelt védő részére megállapított és az állam által előlegezett díj összegét.

A Be.381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával és utiköltségével kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült büntügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. november hó 19. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2012. évi szeptember hó 19. napján kelt 3.B.155/2012/17. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. november hó 19. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó